

ХРИСТО ФОТЕВ
НО ДА ПОЛОЖА ДУМИТЕ...

chitanka.info

На Георги Вирянов

Но да положи думите, тъй както
октомври — часовете си. (По гръцки
изваяно е тялото на въздуха.)
Тъй хладно е спокойното движение
на Ропотамо... Прилива внезапно
я заковава — тя почти не диша.
(Река престава да е тя.) Сведи се
над нея и се погледни в лицето —
завинаги повярвай в паметта ѝ.
Не я докосвай. Тя е твоята крипта —
внезапна и дълбока... Но се вдига
на устието ѝ в дъгата, прилива —
към извора си тръгва Ропотамо.
С най-истинското, до уплаха мъдро
течение във себе си... Срещу си.
(Под мостовете със обратна сила.)
Но ти я следвай. Слушай как се вдига
из тъмните ѝ глѐбини гласът ѝ —
ансамбъла на бившите ѝ капки,
движение — посока — и единство.
Как Краля на комарите докосва
повърхността ѝ със звука на флейта.
Ах, как отекна след тринайсет кръга
във въздуха — листото на Октомври.
(То още в твоето сърце трепери.)
Но ти мълчи. Върви след Ропотамо
стъпало по стъпало... Не умирай.
Пред себе си върви ти, пред реката,
която срещу себе си пристъпва.

За да заслужи името си — Царска.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.